Lietas Nr. C37098313
Lietas arhīva Nr. C-0294-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Tukumā, 2014.gada 14.janvārī

Tukuma rajona Tiesa

šādā sastāvā: tiesnese I.Mudele

izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Tiesa k o n s t a t ē j a :

Pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas uzturlīdzekļus bērnam /pers. C/, dzimušam /datums/, ik mēnesi 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no prasības iesniegšanas dienas līdz bērna pilngadībai.

Prasības pieteikums pamatots, ar to, ka atbildētāja neveic savu vecāka pienākumu apgādāt bērnu, no 2011.gada pavasara ar atbildētāju dzīvo atsevišķi un kopš tā laika bērna pastāvīgā dzīves vieta ir pie prasītāja, bērna māte kopš šķiršanās ir pārtraukusi bērna aprūpi un nenodrošina bērnam uzturlīdzekļus.

Atbildētājai /pers. B/ 2013.gada 14.okotbrī nosūtīts prasības pieteikums.

Atbildētāja iesniegusi tiesai paskaidrojumu par prasību, norādot, ka prasību atzīst pilnā apmērā un paskaidrojusi, ka nepiekrīt prasības pamatojumam, jo visu laiku ir uzturējusi ģimenei, maksā kredītu, kas tika ņemts, lai iegādātos ģimenei kopīgu māju, arī visus izdevumus, kas saistīti ar nekustamo īpašumu /Nosaukums A/ Lestenes pagastā, viņa ir maksājusi un maksājumi ir lieli. Pēc kopdzīves pārtraukšanas dēls dzīvoja pie viņas Rīgā īrētā dzīvoklī, bērns bija nodrošināts ar visu nepieciešamo, pēc tam dēls pārgāja dzīvot pie tēva, kam viņa neiebilda. Lūdz tiesas izdevumus sadalīt uz pusēm ar prasītāju un lūdz dot iespēju labprātīgi pārskaitīt LVL 60,- mēnesī uz /pers. C/ kontu, maksājumu sadalot divās daļās.

Prasītājs atsaucē uz paskaidrojumu norāda, ka nepiekrīt atbildētājas lūgumam ļaut uzturlīdzekļus pārskaitīt uz bērna konta, jo tas apgrūtinātu uzturlīdzekļu tālāku lietderīgu izmantošanu ikdienas uzturam un prasītājam nebūs tiesību ar šiem naudas līdzekļiem rīkoties. Lūdz piedzīt no atbildētājas EUR 96,00 mēnesī, kas ir Ministru kabineta noteikto uzturlīdzekļu minimālais apmērs

Puses nav pieteikušas noraidījumu tiesnesei un nav iebildušas lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Novērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

CL 179.pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Tas nozīmē, ka atbildētājai /pers. B/ ir pienākums uzturēt bērnu.

Bērna uzturēšana gulstas uz abiem vecākiem, tātad prasītājai un atbildētājam samērā ar savām spējām un savu mantas stāvokli ir jāpiedalās bērna uzturēšanā.

Bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 2.punktu, katra vecāka pienākumu ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā - katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas un katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no MK noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Samērojot bērna vajadzības ar abu vecāku spējām un mantisko stāvokli un ņemot vērā valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, bērna vecumu, tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļu apmērs nosakāms ik mēnesi 30% apmērā no MK noteiktās minimālās mēneša darba algas, jo vecāku pienākums ir rūpēties par bērnu, t.i. nodrošināt viņam ēdienu, apģērbu, mājokli un veselības aprūpi, bērna kopšanu, viņa izglītošanu un audzināšanu.

Ar dzimšanas apliecības kopiju pierādīts, ka atbildētāja /pers. B/ ir bērna /pers. C/ māte(l.l.8.).

Lietā nav strīda par to, ka bērns dzīvo pie prasītāja /pers. A/.

Prasītājs strādā SIA /Nosaukums B/ un viņa vidējā darba alga ir Ls 506,75 mēnesī.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus par saviem ienākumiem, norādījusi, ka strādā algotu darbu un no saviem ienākumiem sedz kredīta maksājumus par īpašuma iegādi /Nosaukums A/ Lestenes pagastā un sedz arī visas izmaksas, kas saistītas ar nekustamā īpašuma uzturēšanu.

Pēc tiesas ieskata, atbildētājai jāsniedz materiāla palīdzība bērnam neatkarīgi no viņas ienākumiem un izdevumiem kredītu apmaksai un nekustamā īpašuma uzturēšanai, viņai ir pienākums uzturēt bērnu un maksāt uzturlīdzekļus valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Tiesa uzturlīdzekļu apmēru nosaka, vadoties no konkrētiem lietas apstākļiem, kas raksturo bērna vajadzības un vecāku attiecīgā brīža iespējas tās apmierināt un valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami līdz bērna pilngadībai. Uzturlīdzekļi piedzenami no prasības celšanas tiesā, tas ir no 2013.gada 14.oktobra, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt uzturlīdzekļu iemaksu bērna bankas kontā, jo uzturlīdzekļi tiek piedzīti tā vecāka labā, kurš realizē bērna aprūpi un uzturēšanu, pie kura bērns dzīvo.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu prasītājs no tiesas izdevumu maksāšanas ir atbrīvots. Prasījums apmierināts pilnā apmērā.

Prasītāja lūgusi tiesas izdevumus sadalīt vienādās daļās ar prasītāju, taču prasītājs no tiesas izdevumu samaksas ir atbrīvots ar likumu, tāpēc nav pamata tiesas izdevumu daļas piedziņai no prasītāja.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta 1.daļai tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bija atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Atbilstoši CPL 42.pantam no atbildētājas valsts ienākumos būtu piedzenama valsts nodeva 172,80 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas konkrētajā lietā ir 4,92 *euro.*

Ievērojot CPL 43.panta 4.daļu tiesa uzskata, ka atbildētāja daļēji atbrīvojama no valsts nodevas samaksas valsts ienākumos, jo viņai bērna uzturam jāmaksā līdzekļi, kas ir *euro* 96 mēnesī, viņa iesniegusi tiesai pierādījumus par saviem izdevumiem un valsts nodevas samaksa pilnā apmērā var ietekmēt bērna intereses, samazinot iespēju saņemt uzturlīdzekļus pilnā apmērā.

No atbildētājas valsts ienākumos piedzenama daļēja valsts nodeva 85,00 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas konkrētajā lietā ir 4,92 *euro.*

Ievērojot CL 179.p. un CPL 43., 195., 204.^{1}, 250.^{25}, 250.^{27} pantus,

Tiesa n o s p r i e d a:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no **/pers. B/,** personas kods /personas kods/, par labu **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus bērnam /pers. C/, personas kods /personas kods/, ik mēnesi 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2013.gada 14.oktobra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 85 *euro* (astoņdesmit pieci *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,92 (četri *euro* 92 centi).

Noteikt /pers.B/ tiesas izdevumu labprātīgai samaksai termiņu līdz 2014.gada 14.februārim, maksājuma dokumentu par tiesas izdevumu samaksu iesniegt Tukuma rajona tiesas kancelejā līdz 2014.gada 14.februārim, pretējā gadījumā tiesas izdevumu piedziņa tiks nodota tiesu izpildītājam.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas 2014.gada 14.janvāra.

Tiesnese : I.Mudele